

Aan de stadsdeelcommissie Amsterdam Noord
t.a.v. het dagelijks bestuur en de commissieleden
Buikslotermeerplein 2000
1025 XL Amsterdam

Amsterdam, 13 januari 2024

Betreft: herontwikkeling Het Groene Veld
Per email verstuurd: bestuursondersteuning.sdn@amsterdam.nl.

Geachte leden van het dagelijks bestuur en de commissie,

Ik richt mij tot u met het vriendelijke verzoek om mijn schrijven positief mee te nemen in uw beslissingen m.b.t. Het Groene Veld. Ik hoop dat u deze brief kunt voorlezen in uw vergadering. Ik wil hem ook zelf voor komen lezen als u daar prijs op stelt.

Ik zal mij kort voorstellen. Jane Waltman. Ik ben bijna 68 jaar en sinds anderhalf jaar met pensioen. De laatste 18 jaren van mijn werkend leven heb ik als zij-instromer voor de klas gestaan en collega's gecoacht als schoolopleider BOS. Dankzij mijn zoon ben ik terecht gekomen op Het Groene Veld, in een van de ateliers in het Poortgebouw. Ik loop al 20 jaar met een wandelstok. Ik mag eindelijk kuieren in mijn nieuwe leven. Sinds de Coronatijd schilder ik dagboeken. Wat was gisteren belangrijk? Soms is dat de wereld, de politiek, soms een emotie of een privé gebeuren. Inmiddels schilder ik de dagboeken op grote vellen papier met acryl en inkt.

Ik kan u helaas niet meenemen met mijn dagelijkse wandelingetjes op het terrein en het onvolprezen Pepijnpad, waar je als stadsbewoner toch ineens de natuur beleeft. Onderaan een snelweg laten alle jaargetijden hun flora en fauna trots zien. En dan de vrijwilligers die zo liefdevol het pad onderhouden vanaf het voorjaar tot de herfst. Het pad is nu een survivaltocht, maar dat is ook de charme van natuur.

Altijd zijn er ontmoetingen en mooie kleine gesprekjes. Want op Het Groene Veld is de vraag: "Hoe gaat het?" welgemeend en het begin van een ontmoeting. En ik kan dat weten want ik maak altijd minimaal 1 wandelingetje als ik er ben en heb minimaal 1 bijzondere ontmoeting, weer of geen weer.

Ik maaide Het Groene Veld regelmatig afgelopen zomer. Als je een atelier of werkplaats hebt op Het Groene Veld dan doe je een bijdrage aan de werkzaamheden die daar nodig zijn. Het kan op het veld soms rommelig zijn. Er wordt dan geklaagd dat het terrein er beter moet uitzien en juist dan ineens wordt het terrein eventjes opgeruimd, ingericht, gezellig gemaakt.

Er zijn hier mensen die kunnen 'bergen' verzetten. Die mensen wonen op de Slibvelden. Zij zijn ongelooflijk goed georganiseerd en het programma draait vooral met hun vrijwilligers, maar ook met alle gebruikers van Het Groene Veld. Het lukt de Slibveldenaren om mensen bij elkaar te brengen, te verbinden. Een kleine greep uit mijn herinnering: het Paint & Beer Festival, ontmoetingen met de internationale graffitiwereld. Het Scrap Metal Festival, beeldhouwers van heinde en ver. De balletvoorstelling op de Silo met gezinnen in het grasveld. Koningsdag voor de buurt. De fietskoeriers uit Europa, die voor rechtbanken werken. De hackers en de bollebozen, die zich bezighouden met de wereld redden. Hun gesprekken, denktanks en presentaties.

De programmering wordt steeds breder en meer sociale projecten en kunststijlen uit allerlei landen vinden Het Groene Veld. Met Oudejaarsavond was ik in het Machinegebouw en ik heb nog nooit zoiets meegemaakt. Werkelijk alle leeftijden en alle soorten mensen, 'keurig in pak' naast een 'piercing koningin', puber naast bejaarde. Met een Iraanse band dansten we samen het oude jaar weg en omhelsden elkaar. Het was een prachtig feest, de kroon op het eerste anderhalf jaar Groene Veld.

Voor de wandelaar is elke wandeling op en rond Het Groene Veld een verademing. In de tuin staan bordjes met de namen van kruiden. Er hangen prachtige lampen die met kaarslicht de tuin feeëriek kunnen verlichten. De tuin heeft bakken met schone aarde waar groente wordt geteeld, een kas waar ze enkele weken geleden een grote oogst Spaanse pepers hadden. Een laantje met knotwilgen en in de zomer zoemende bijen boven wilde bloemen. De bewoners van de Slibvelden reinigen de vervuilde grond met ' broden' die hun diensten hebben bewezen in de champignonteelt.

In de winter is het rustig, maar alle andere seizoenen komen er mensen overal vandaan om elke vrijdag te werken in de tuin, omdat ze zelf geen tuin hebben. Ze zijn trouw. Ze zijn er bij zon, regen of kou. En dan sluiten ze de dag af in het café-restaurant in het Machinegebouw, waar de houtkachel loeit en het drie gangen menu altijd verrassend en lekker is. Vegetarisch en veganistisch. Je ontmoet de burens uit o.a. Elzenhagen en Jeugdland, nieuwe bezoekers en ook de Slibveldenaren.

Op Het Groene Veld zijn geen snelle auto's, geen razende fietsers of agressieve weggebruikers. Even niet de wereld van online, van de gehaaste stad waar overal wel een burgerwacht of een agent rondloopt. Gewoon je veilig voelen bij elkaar. Even geen discriminatie, geen verschil tussen mensen. Op het Groene Veld mag je dichtbij een andere wereld zijn.

In deze tijd van ernst, klimaat, oorlogen en politieke aardverschuivingen is zo'n plek waar uit alle gelederen van de bevolking mensen thuis-, gehoord-, gezien- en vrij zijn in al zijn kleinschaligheid werkelijk groots. Mensen die hier komen gaan gelaafd naar huis. Durven moeilijke besluiten te nemen. Hebben vrienden waar ze mee kunnen praten. Deze plekken zijn belangrijk voor de toekomst. Het is daarom dat ik u dringend vraag deze bijzondere in gang gezette ontwikkeling ook na 1 oktober van dit jaar mee te nemen in toekomstige ontwikkeling.

Ik hoop dat mijn brief u aanzet tot denken. Ik nodig u graag uit in mijn atelier.

Met vriendelijke groeten,

Jane Waltman

Gedeeld atelierhouder op Het Groene Veld